

1 In the previous דף we learned:
 - שחטו למולין על מנת שיתכפרו בו ערלים בזריקה
 If a person Shechted the פסח so that it should be eaten by people who have a ברית, but intended the זריקה for people who do not have a ברית - there is a מחלוקת אמוראים:
 - רב חסדא אמר פסול
 R' Chisda holds it is פסול.
 - רבה אמר כשר
 Rabbah says it is כשר.

1 מחלוקת

רב	רב חסדא
שחטו למולין על מנת שיתכפרו בו ערלים בזריקה	
for people who do not have a ברית	for people who have a ברית
רבה אמר	רב חסדא אמר
כשר	פסול
אין מחלבת זולתם כזריקה	יש מחלבת זולתם כזריקה

2 The Rav Ashi gave one explanation of the מחלוקת, and רב אשי questioned it.
 This דף begins with a second explanation:
 - אלא אמר רב אשי בהאי קרא קמיפלגי
 Rav Ashi explains that they disagree in how to Darshen the Posuk:
 - ונרצה לו לכפר עליו
 which speaks about all Korbonos in general, and says that זריקה achieves כפרה for the owner of the קרבן. We Darshen עליו ולא על חבירו
 - עליו ולא על חבירו
 The זריקה would be פסול if done for somebody else.

2

אלא אמר רב אשי
 בהאי קרא קמיפלגי
 ונרצה לו לכפר עליו
 achieves כפרה for the owner
 עליו - ולא על חבירו

3 רבה holds it is פסול only if חבירו דומיא דידיה - The other person is like him - בר כפרה - able to bring the same type of קרבן.
 But it would be כשר when doing זריקה for an ערל who is not a בר כפרה like him, since he cannot bring a פסח.
 רב חסדא holds that it is פסול, because the ערל is considered a כפרה, הואיל דאי בעי מתקן נפשיה - Since he can get a ברית מילה and be eligible to bring a פסח.
 Even though רב חסדא does not hold of the concept of הואיל with regard to a person cooking on יום טוב for a weekday, where he does not allow it based on הואיל ואי מקלעי אורחים חזי ליה - that guests might come?
 The Gemara answers that he does not rely on לקולא - to be lenient, but הואיל - in order to be מחמיר, as in our case, he holds of הואיל.

3

רב	רב חסדא
כשר	פסול
ערל	ערל
אין	דומיא דידיה
בר כפרה	בר כפרה
רב חסדא	רבה
הואיל	הואיל
דאי בעי מתקן נפשיה	ואי מקלעי אורחים חזי ליה
אומיא אית ליה	לקולא אית ליה

רב חסדא does not hold הואיל ואי מקלעי אורחים חזי ליה

4 אמר ליה מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא -
 The **בריייתא** on the previous Daf said that just like we already know מקצת טומאה is not פסול, so too מקצת ערלה is not פסול for a קרבן פסח - therefore, if it is Shechted for a group that contains both circumcised and uncircumcised people it is כשר.
 The **בריייתא** of the **טומאה** cannot be talking about טומאת גברי - where part of the group of the קרבן is טמא, because that הלכה is no more obvious than the הלכה about מקצת ערל.
 The **טומאה** refers to where part of the meat of the קרבן became טמא and the rest of the קרבן is טהור, and we burn only the part that's טמא, and the rest of the Korbos is כשר.

5 The **גמרא** asks two questions on this from the **בריייתא** itself and gives two answers to each question:
 First, the **גמרא** asks that the **בריייתא** goes on to say that the **טומאה** issue is אינו נוהג בכל הזבחים - does not apply to all קרבנות, but **טומאת בשר** DOES apply to all קרבנות?

6 Therefore, we must say that אינו נוהג בכל הזבחים is referring to **טומאת גברי** - which means that בכל הזבחים ערל וטמא משלחין קרבנותיהן - Regarding all Korbos, they can send their Korbos with others even though they will not be able to eat from them, because the main purpose of the Korbos is כפרה not אכילה.
 However, בפסח ערל וטמא אין משלחין קרבנותיהן - Regarding פסח, they cannot send their Korbos with others BECAUSE they will not be able to eat from them, because the main purpose of the Korbos is כפרה not אכילה.
 רישא בטומאת בשר וסיפא בטומאת גברי

7 אין - שם טומאה קא פריך
 Ravina answers: Yes indeed, טומאת בשר is referring to טומאת בשר, and טומאת גברי is referring to טומאת גברי בכל הזבחים, and they relate to each other because the ברייתא is just making the point that the general concept of טומאה is different by פסח קרבן than it is by other קרבנות.

8 ואיבעית אימא סיפא נמי בטומאת בשר
 Another explanation is that טומאת בשר is also referring to טומאת בשר בכל הזבחים. Because in a way טומאת בשר does not apply to all קרבנות as it does to פסח קרבן.
 In all Korbonos if of the חלב and בשר, one of them became טמא - if the other is טהור, regardless of which one, we can be זורק את הדם.
 However, regarding פסח, if the בשר - the meat of a פסח becomes טמא we cannot be זורק את הדם.

9 Second, the גמרא asks that the ברייתא goes on to refer to the טומאה as something that is הותר מכללו - has an exception to the rule, but טומאת בשר is always אסור, without any exception?

10 Again the גמרא gives two answers:
 אין שם טומאה קא פריך - this part of the ברייתא is talking about טומאה of the people, but it still illustrates that the rules of קרבנות are different by פסח than by other טומאה.

10

1

- אין -

שם טומאה קא פריך

<p>סיפא:</p> <p>הותר מכללו</p> <p>טומאת גברי</p>	<p>רישא:</p> <p>מקצת טומאה</p> <p>טומאת בשר</p>
--	---

The rules of טומאה are different by פסח

11 Another explanation is that ואיבעית אימא כולה בטומאת בשר - this line is also about טומאת בשר, and there is an exception to the rule - when a פסח is brought בטומאה, even the meat that is טמא may be eaten.

11

2

ואיבעית אימא
 כולה בטומאת בשר

<p>סיפא:</p> <p>הותר מכללו</p> <p>טומאת בשר</p>	<p>רישא:</p> <p>מקצת טומאה</p> <p>טומאת בשר</p>
---	---

בטומאה brought קרבן פסח, even the טמא meat may be eaten

12 רבי שמלאי wanted to learn ספר יוחסין in three months, but ר' יוחנן was hesitant to teach it to him at all because he was from לוד and lived in נהרדעא, and he certainly wouldn't learn it in just three months because even ברוריה, R' Meir's brilliant wife, could not complete it in three years!

12

רבי שמלאי אתא לקמיה דר' יוחנן...

ספר יוחסין wanted to learn **רבי שמלאי**
in THREE MONTHS

לוד was hesitant because... **He was from לוד**
& lived in נהרדעא

Even ברוריה, couldn't complete it
in THREE YEARS!

13 The ספר יוחסין was so deep that מיום שנגנו ספר יוחסין תשש כחן של חכמים וכהה מאור עיניהם - from the day it was lost the rabbis became weaker and their eyes became dimmed. Within a one פרק span of דברי הימים, the ספר יוחסין had 400 camel loads of דרשות that are now lost!

13

ספר יוחסין
was so deep that,
מיום שנגנו ספר יוחסין
תשש כחן של חכמים
וכהה מאור עיניהם

For one פרק of דברי הימים, the ספר יוחסין had 400 camel loads of דרשות that are now lost!

14 Second, ר' יוחנן רבי שמאלי asked ר' יוחנן why when Shechting a קרבן פסח - לשמו ושלא לשמו - it is פסול, but when Shechting לאוכליו ושלא לאוכליו - it is כשר? ר' יוחנן points out four differences:

14

ר' יוחנן רבי שמאלי asked ר' יוחנן
Why when Shechting a פסח...

לשמו — But... — לאוכליו
ושלא לשמו   ושלא לאוכליו

פסול   **כשר**

ר' יוחנן POINTS OUT FOUR DIFFERENCES:

15 First, שלא לשמו is a פסול בגופו - a problem with the קרבן itself, whereas שלא לאוכליו is an external problem.

Second, when shechted לשמו ושלא לשמו there is no single part of the קרבן that we can point to as being free of any problem, but לאוכליו ושלא לאוכליו we can point to the portion of people who are able to eat it, as being problem-free. רבינא holds that these first two differences are one and the same. The reason שלא לשמו is considered an inherent פסול, is because we cannot identify a single part as being problem-free.

Third, שלא לשמו is a problem during all four עבודות whereas שלא לאוכליו is only a problem during שחיטה.

Fourth, שלא לשמו is a problem even for a קרבן ציבור but שלא לאוכליו is not a problem for a קרבן ציבור.

15

לשמו ושלא לשמו	1	לאוכליו ושלא לאוכליו
פסול בקרבן	1	אין פסול בקרבן
No part can be identified as problem free	2	Those people who can eat it are problem free
	3	אין באיני ציבורת לחיטה only by שחיטה
פסול בקרבן ציבור	4	אין בקרבן ציבור

רבינא: It's 1 reason - פסול בקרבן, because we can't identify which part is problem-free

16 The Gemara is not satisfied with this explanation because it assumes that **וכל ערל** implies **ערלים** and **כולה ערלה פסלה** - it is **פסול** only when all are **ערלים**.
However, **וכל ערל** can also be understood as **כל דהו ערל** - implying **ערלים**.
מקצת ערלה פסלה - it would be **פסול** even if only some are **ערלים**.
Then, the word **זאת** would teach **שחייטא** that it is **פסול** only when all are **ערלים**, in both **זריקה** and **זריקה**!?

The Gemara on the next Daf will offer another explanation of the מחלוקת רב חסדא ורבא.

So Let's Review...

In the previous פר we learned:
- שחטו למולין על גנות שיתכפרו בו ערלים בוריקה
- If a person Shechted the ססח for people who do not have a זריקה...

The מחלוקה and נתמא gave one explanation of the מחלוקה, and questioned it.
This פר begins with a second explanation:
אלא אמר רב אשי ברבאי דאין קראי קמפלגי...

הואיל דאין עבי מחקן נפשיה ונרצה לו לכפר עליו
בהאי קרא קמפלגי
הואיל דאין עבי מחקן נפשיה ונרצה לו לכפר עליו

holds it is פסול only if
הביו וזמא דדיה
The other person is like him - able to bring the same type of קרבן.
But it would be כשר when doing זריקה for an על who is not a כפרה בר כפרה like him, since he cannot bring a קרבן פסול.

Even though רב חסדא does not hold of the concept of רב טבא with regard to a person cooking on זמא for a weekday, where he does not allow it based on חזויה ואי מקלעי אורחים חזויה...

The Gemara answers that he does not rely on חזויה הואיל דאין עבי מחקן נפשיה in order to be מחסיר, as in our case, he holds of חזויה.

אמר ליה מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא
The Gemara on the previous Daf said that just like we already know טומאה is not כשר, so too טומאה is not כשר...

Therefore, we must say that חזויה refers to referring to טומאה ברי טומאה, which means that בכל הובחים על טומאה משלחין קרבנותיהן...

Regarding all Korbonos, they can send their Korbonos with others even though they will not be able to eat from them, because the main purpose of the Korbon is כפרה.
However, כפרה על טומאה אין משלחין קרבנותיהן.
Regarding כשר, they cannot send their Korbonos with others BECAUSE they will not be able to eat from them, because the main purpose of the Korbon is אכילה.

אין - שם טומאה קא פריך
Ravina answers: Yes indeed, and טומאה בשר טו is referring to טומאה בכל הובחים, and they relate to each other because the general concept of טומאה is different by כשר than it is by other קרבנות.

ואיבעית אימא טומאה בשר
Another explanation is that טומאה בשר טו is also referring to טומאה בכל הובחים, because in a way טומאה בשר טו does not apply to all קרבנות as it does to כשר.

Second, the גמרא asks that the בריתא goes on to refer to טומאה כשהוא, but טומאה בשר טו has an exception to the rule, without any exception?

Again the גמרא gives two answers:
בריתא is talking about טומאה בשר טו, but it still illustrates that the rules of טומאה are different by כשר than by other קרבנות.

Another explanation - ואיבעית אימא כולה בטומאה בשר
This line is also about טומאה בשר טו, and there is an exception to the rule - when a קרבן is brought טומאה, even the כשר meat may be eaten.

The פר concludes with a story of שמאי ושלמה ר' יוחנן that teaches two primary points:
רב שמאי אמת לקמיה דר' יוחנן - First:

רב שמאי wanted to learn יוחסין from ר' יוחנן in three months, but יוחנן was hesitant to teach it to him at all because he was from לוד and lived in just three months because even ברוריה R. Meir's brilliant wife, could not complete it in three years!

The Gemara says that ר' יוחנן was so deep that מיום שנגזר ספר יוחסין תשש כחן של חכמים מהו אמר עיניהם - from the day it was lost the rabbis became weaker and their eyes became dimmed. Within a one span of רבי חייא the 400 camel loads of דרשות that are now lost!

Second, when shechted ושלם ושלם there is no single part of the קרבן that we can point to as being free of any problem, but לאוכליו לאוכליו we can point to the portion of people who are able to eat it, as being problem-free.

Third, when shechted ושלם ושלם there is a problem during all four differences: whereas לאוכליו is an external problem.

Fourth, when shechted ושלם ושלם there is a problem even for a קרבן ציבור for a problem during טומאה.

Fourth, when shechted ושלם ושלם there is a problem even for a קרבן ציבור for a problem during טומאה.

